

La font del Foradot de Mura

INDRETS. La formació d'una roca sedimentària sol ser un procés extremadament lent. La litificació dels materials sedimentats o precipitats és un procés complex que pot allargar-se milers d'anys. És ben poc habitual que algú es pugui asseure a observar com es genera una roca. Els indrets on es forma travertí -pedra tosca- ofereixen l'oportunitat de viure aquesta experiència.

Per a la generació de travertí cal tenir aigua amb elevades concentracions de CO₂ i els anions bicarbonat i calci. Les aigües que circulen per l'interior del massís de Sant Llorenç proporcionen aquests components. En sortir a la superfície, un canvi entre les pressions de l'aigua i de l'atmosfera fa que s'alliberi CO₂ en forma de gas. Això inicia uns canvis químics que acaben per desplaçar l'equilibri cap a la formació de carbonat de calci, que precipita. Sovint la precipitació es produeix sobre fulles i petits troncs i es forma un motlle que es visible quan aquesta matèria vegetal es podreix. Això fa que sigui una roca molt porosa. Pot sorprendre la quantitat de travertí que es pot arribar a formar en un dia. Dependrà de cada indret. La composició de l'aigua, el clima, la vegetació present, l'activitat biològica d'algues o animals, o l'agitació de l'aigua són factors que intervenen en l'equilibri i poden accelerar la precipitació. En torrents de pocs metres d'amplada, aigües tranquil·les i cabals reduïts es podrien arribar a generar uns pocs quilograms de carbonat de calci al dia. En comparació amb altres roques, la seva resistència i un pes inferior a causa de la porositat i la docilitat en treballar-la, sobretot quan és de formació recent, fan que aquesta roca sigui de gran utilitat per a la construcció. Si l'indret és actiu en la formació de travertí i aquest és recent, es pot arribar a tallar amb una serra; per exemple per fer-ne carreus. Ha estat utilitzada des de l'antiguitat, especialment en voltes, en marcs de finestres, en campanars i parts elevades d'edificis on convé reduir el pes, etc. A Mura, la immensa majoria de cases tenen travertí en alguna part de l'estructura. La qualitat del travertí depèn sobretot de com sigui de compacte. Ben a prop, al torrent del Reixac, hi ha un forn de calç que eventualment utilitzava la roca carbonàtica de les proximitats.

[despiece]**Nom del paratge:** Font del Foradot.

Situació: Des de l'església de Sant Martí de Mura cal creuar la riera i agafar un camí que enfila pel torrent del Reixac en direcció sud. Pocs metres més amunt surt un sender a mà esquerra senyalitzat amb el codi SL-C 66. La font es troba a uns 300 m.

Situació geològica: Són roques geològicament molt recents ubicades en el curs d'un petit torrent d'aigua amb alts continguts en bicarbonat càlcic. Estan disposades de forma discordant sobre els materials eocens del ventall costaner de Sant Llorenç del Munt.

Procedència del nom: La balma que s'hi ha creat segurament dona el nom al paratge.

Trets geològics: L'espai més visible del complex travertínic és una cascada, al final d'un dipòsit pla que ha anat creixent per accreió a partir de les aportacions de dos petits torrents que conflueixen en aquest indret.

Materials geològics: Essencialment carbonat de calci.

Edat de formació: Quaternari. Són materials molt recents, probablement de l'Holocè, o com a molt antics del Plistocè superior.

Curiositats: Els travertins no són estranys al PN de Sant Llorenç, però aquests de Mura són dels afloraments més grans que hi ha al Geoparc.[/despiece]

